

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 9Co/42/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117200787  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1117200787.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: B. M., A.. XX.XX.XXXX, W. Č. XX, W., proti žalovanému: Slovenská informačná služba, so sídlom Vajnorská 39, Bratislava, o náhradu škody a nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 1. februára 2017, č. k. 12C/2/2017-10, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o žalobe a o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 159, § 161 ods. 1 a 161 ods. 2 C.s.p., keď konanie zastavil z dôvodu litispendencie a to vzhľadom na skutočnosť, že na Okresnom súde Bratislava I prebiehalo pod sp. zn. 25C/104/2016 konanie o rovnakom nároku, ktorého sa žalobca domáha v konaní sp. zn. 12C/2/2017. Súd prvej inštancie zastavil tiež konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko tento je totožný s návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia obsiahnutým v žalobe doručenej v konaní sp. zn. 25C/104/2016 dňa 5.10.2016. O žalobe žalobcu vo veci samej ako aj o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd v konaní sp. zn. 25C/104/2016 rozhodol uznesením č. k. 25C/104/2016-17 zo dňa 3.1.2017 tak, že žalobu žalobcu vo veci samej ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietol. Uznesenie č. k. 25C/104/2016-17 ku dňu vydania napadnutého uznesenia nenadobudlo právoplatnosť. Súd prvej inštancie dospel k názoru, že i v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia existuje prekážka už začatého konania z dôvodu, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha nariadenia totožného neodkladného opatrenia ako v konaní sp. zn. 25C/104/2016 bez uvedenia iných, odlišných skutočností, ktoré by odôvodňovali potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Prekážka už začatého konania na súde je neodstrániteľnou prekážkou konania.

3. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol v zmysle § 256 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Zavinenie pre potreby rozhodovania o trovách konania sa posudzuje z procesného a nie z hľadiska hmotného práva. V prejednávanej veci muselo byť konanie o žalobe vo veci samej ako aj o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavené, pretože žalobca podal totožnú žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia opakovane. Z procesného hľadiska to bol žalobca, ktorý zavinil, že konanie o žalobe, ako aj o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia muselo byť zastavené a preto je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania. Súd však vzhľadom ku skutočnosti, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku uznesenia a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

4. Uznesenie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca. Mal za to, že rovnakých podaní s rovnakým nárokom môže podať koľko potrebuje a neznamená to, že súd v konaní s rovnakým obsahom a nárokom nemôže konať. Ide o žalobu č. 2, na ktorej trvá, aby sa v nej konalo, ale s iným sudcom. Žalobu č. 2 podal z dôvodu, že žalovaný manipuluje vo veci žaloby č. 1 so spisovým materiálom na súde a pravdepodobne vplýva na konanie, napríklad že zasiela korešpondenciu na inú adresu, než žalobca uvádza vo svojich podaniach. Žalovaný má snahu prostredníctvom súdu zahmlieť všetky dôkazy, preto si žalovaný nemôže dovoliť súdne konanie a to hlavne z dôvodu pripravovanej likvidácie žalobcu, aby sa to verejnosť nedozvedela. Toto všetko má snahu urobiť utajene a bez najmenších pochybností dôkazov, aby to vyzeralo, že žalobca zapríčinil (zavinil) prekážku na súde a preto sa súdne konanie zastavilo. Jednoznačne ide o pokus o vraždu žalobcu a žalovaný sa snaží zničiť všetky dôkazy, ktoré by ho usvedčovali z pripravovanej vraždy. Uviedol, že tento obsah zverejní pre prípad, že sa jeho osobe niečo prihodí. Žiadal od súdu, aby zakázal dlhotrvajúce prenasledovanie, obmedzovanie, poškodzovanie práv a slobôd občana a človeka, ako aj najzávažnejšiu vec a to každý deň pripravovaný pokus o žalobcovu likvidáciu, doslovne vraždu, ako aj všeobecné poškodzovanie jeho osoby na zdraví, prenasledovanie, vydieranie a ohrozovanie jeho rodiny a detí. Zo strany súdu ide o diskrimináciu jeho osoby a napomáhanie žalovanému a jeho podania budú smerovať na medzinárodný súd. V konaní sa strácajú dokumenty zo spisu, uvádza sa, že v spise je pošta doručená žalobcovi, ale pritom obálka ani doručka sa v spise nenachádza. Pošta je adresovaná na adresu, ktorú žalobca súdu neuvádzal, účelovo pre získanie fikcie doručenia. Namietal, ako mohol súd zistiť okolnosti druhej žaloby, súd je nezávislý a nemá či zisťovať okolnosti druhej veci. Nesúhlasil so zmanipulovaným konaním a žiadal, aby sa vo veci konalo. Ďalej namietal, že nesúhlasí, že by zavinil zastavenie konania, pričom existuje niekoľko radov dôkazov, čo tieto jeho tvrdenia potvrdzujú. Žalobca nič nezavinil, práve súd resp. žalovaný zapríčinil tento stav preto, že zasahuje do nezávislosti súdu a manipuluje so spisom a súd žalovanému nadrzuje, s čím žalobca nemá nič spoločné. Nesúhlasil so zastavením konania, preto nemá byť prečo zodpovedný za zavinenie. Vyprosil si takýto útok na jeho osobu a to aj do budúcnosti. Práve súd je zodpovedný za zavinenie, nie žalobca. Mal názor, že súd hodil špinu na jeho osobu. Súd riadne informoval o príprave likvidácie jeho osoby, aj jeho detí, preto bude trvať žalobca alebo jeho rodina, na vyvodení právnych následkov voči súdu. Do svojho odvolania zahrnul i námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi, nakoľko nadrzuje žalovanému a žalovaný spolupracuje so súdom prvej inštancie zo vzájomných úradných povinností. Žiadal, aby bola vec z týchto dôvodov odňatá konajúcejmu sudcovi a pridelená inému sudcovi.

5. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa § 159 C.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

7. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Citovaný § 159 C.s.p. ustanovuje tzv. prekážku litispendencie. Táto prekážka zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka je nastáva, keď je na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike začaté konanie medzi rovnakými stranami sporu, s rovnakým predmetom konania, založené na rovnakých skutkových okolnostiach, od ktorých žalobca odvodzuje uplatňované právo. Pri nesplnení čo i len jednej z uvedených podmienok nejde o tú istú vec a prekážka litispendencie nie je daná. Totožnosťou predmetu konania je treba rozumieť zhodu nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja.

9. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie postupoval správne, v súlade s ust. § 159 C.s.p., keď konanie pre existenciu prekážky skôr začatého konania zastavil. Súd prvej inštancie tiež správne dospel k záveru, že je povinný skúmať prípadnú existenciu prekážky skôr začatej veci i pri návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia (porovnaj napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 63/2008). Z obsahu spisov vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C/2/2017 a 25C/104/2016, s ktorými sa odvolací súd oboznámil, vyplýva, že žalobca sa na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25C/104/2016 voči Slovenskej informačnej službe ako žalovanému domáha rovnako vo veci samej náhrady škody vo výške 1 000 000,- € a nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by žalovanému bolo uložené prestať s poškodzovaním ľudských a občianskych práv žalobcu a zakázané uskutočnenie prípravy a vykonávanie žalobcovho poškodenia a likvidácie. Jeho žaloba spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci sp. zn. 25C/104/2016 sú takmer doslovne zhodné so žalobou a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorých sa koná v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/2/2017, pričom v oboch prípadoch žalobca svoj nárok zakladá na rovnakom

právnym titule a konanie je vedené medzi zhodnými stranami sporu. Nakoľko konanie vedené pod sp. zn. 25C/104/2016 bolo začaté skôr (žaloba v ňom bola podaná dňa 5.10.2016), než konanie vedené pod sp. zn. 12C/2/2017 (žaloba bola podaná dňa 17.1.2017), súd prvej inštancie nemal inú možnosť, ako neskôr začaté konanie pod sp. zn. 12C/2/2017 zastaviť.

10. Námietky prezentované v odvolaní žalobcom nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci. Samotný žalobca nespochybňoval, že by obe predmetné žaloby boli totožné, čo je jediné kritérium rozhodné pre aplikáciu ust. § 159 C.s.p.. Jeho deklarovaná nespokojnosť s vedením konania pod sp. zn. 25C/104/2016, resp. snaha dosiahnuť prejednanie veci iným sudcom, nie sú dôvodmi pre podanie novej, zhodnej žaloby, resp. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Postupom súdu prvej inštancie v súlade s § 159 C.s.p. nedošlo porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko žalobca mal možnosť ďalej svoj nárok uplatňovať v konaní vedenom pod sp. zn. 25C/104/2016.

11. K námietkam žalobcu voči rozhodnutiu o trovách prvoinštančného konania odvolací súd uvádza, že o jeho trovách rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 C.s.p.. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia v prípade, že konanie bolo zastavené, náhrada trov konania zaťažuje tú stranu sporu, ktorá procesne zaviniła zastavenie konania. Zavinenie je tu potrebné posudzovať z procesného hľadiska, nakoľko zásada zodpovednosti za zavinenie je v tomto prípade procesnoprávnym inštitútom. Pojem zavinenie nemožno vykladať v jeho doslovnom jazykovom význame, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi (1) príčinou, ktorou treba rozumieť určitý úkon strany sporu, v tomto prípade podanie žaloby totožnej so žalobou, o ktorej sa v danom čase už viedlo konanie na súde a (2) dôsledkom takého správania sa strany sporu, ktorým je v tomto prípade zastavenie neskôr začatého konania pre prekážku skôr začatej veci (litispenciencie) súdom a to z úradnej povinnosti. V tomto zmysle, teda opakovaným podaním totožnej žaloby, žalobca procesne zavinił zastavenie neskôr začatého konania.

12. Súd prvej inštancie preto o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol správne, v súlade s § 256 ods. 1 C.s.p., keď dospel k záveru, že žalovaný mal právo na náhradu trov konania, pričom ich náhradu mu nepriznal z dôvodu, že mu v konaní žiadne trovy nevnikli.

13. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 381 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

14. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že na námietku zaujatosti vznesenú žalobcom v odvolaní súd nemôže v zmysle § 52 ods. 2 C.s.p. prihliadať, pre nesplnenie zákonných náležitostí tejto námietky.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa ( § 419 C.s.p. ).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne ( § 421 ods. 1 C.s.p. ).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ ( § 422 ods.1 C.s.p. ).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané ( § 424 C.s.p. ).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii ( § 427 ods.1 prvá veta C.s.p. ).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde ( § 427 ods.2 C.s.p. ).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom ( § 429 ods. 1 C.s.p. ).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa( § 429 ods.2 C.s.p. ).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení ( § 431 ods.1 C.s.p. ).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada ( § 431 ods.2 C.s.p. ).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci ( § 432 ods. 1 C.s.p. ).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia ( § 432 ods.2 C.s.p. ).